

1. І сталося за одинадцятого року, третього місяця, першого дня місяця, було мені слово Господнє таке:
2. Сину людський, скажи фараонові, цареві єгипетському, та до його многолюдства: До кого ти вподоблюєшся в своїй величі?
3. Ось Ашшур, кедр на Ливані, з прекрасними галузками, з тінистою гущавиною, і високорослий, і аж між хмарами буде верховіття його.
4. Води його виховали, безодня його викохала, він річки свої попровадив навколо свого насадження, а канали свої посилав до всіх дерев польових.
5. Тому його зріст став вищий від усіх польових дерев, і помножилися галузки його, і від великої води його віття повидовжувалось, коли вигнався він.
6. В його віттях кублилося все птаство небесне, а під його галузками родилася всяка польова звірина, а в його тіні сиділи всі численні народи.
7. І був він уродливий висотою свого зросту, довготою галузок своїх, бо його корінь був при великих водах.
8. Кедри в Божому садку не були рівні йому, кипариси не були подібні до галузок його, а платани не були, як його віття. Жодне дерево в Божому садку не було подібне до нього красою своєю!
9. Я оздобив його ряснотою галузок його, і йому заздрили всі еденські дерева, що в Божому садку.

10. Тому так сказав Господь Бог: За те, що ти підвищився зростом, і дав верховіття своє аж між хмари, і підвищилося серце його, коли він став високим,

11. то дай його в руку сильного з народів, він конче зробить йому за його беззаконня, за це Я вигнав його!

12. І витяли його чужі, насильники народів, і повідкидали його. На гори й на всі долини попадали галузки його, і було поламане віття його по всіх потоках землі, а всі народи землі повиходили з тіні його й покинули його.

13. Над його руїнами пробувало все небесне птаство, а при галуззях його була всяка польова звірина,

14. щоб не підвищувалися своїм зростом усі дерева при воді, і не давали свого верховіття поміж хмари, і не ставали у своїй величі сильні між ними, що п'ють воду, бо всі вони віддані смерті до підземного краю серед людських синів, до тих, хто сходить до могили.

15. Так говорить Господь Бог: Того дня, коли він зійшов до шеолу, учинив Я жалобу, закрив над ними безодню, затримав його річки, і була стримана велика вода, і затемнив над ним Лівана, а всі польові дерева помліли над ним.

16. Від гуку упадку його Я вчинив тремтячими народи, коли Я знизив його до шеолу з тими, що сходять до гробу. І потішилися в підземному краї всі еденські дерева, добірне та добре Ливанське, всі, що п'ють воду.

17. Також вони зійшли з ними до шеолу, до побитих мечем, що сиділи, як його помічники, в його тіні серед народів.

18. До кого став ти так подібний у славі та в великості серед еденських дерев? І будеш ти знижений з еденськими деревами до підземного краю, посеред необрізанців будеш

лежати з пробитими мечем. Це фараон та все многолюдство його, говорить Господь Бог.